

die Gedichte des Prudentius mit ahd. Glossen enthält, sind zu vergleichen die Comptes rendus der Pariser Académie des inscriptions et belles lettres a. 1877, t. VI, 87.

Quid prosunt fascēs, quid opes, quid fama, quid artes?

Qualescumque¹⁾ sumus, morte coequat humus.

Prefuit Auguste pater hic Eberhardus²⁾ honeste,

Assecla iustitię, hostis avaritię.

Motus sorte pari pete cetibus annumerari,

Quos Abraham placido collocat in gremio.

Labilis hic mundus, homo quem petit³⁾, est quasi fundus;

Hunc ut quisque ferit, sic sua messis erit.

Fertile semen in hunc sparsit vigil accola Gerunc;

Qui vita⁴⁾ bonus carnis⁵⁾ omisit onus.

Vt deus ignoscat sibi, qui legat hęc, prece poscat,

Eius et ut flamen pace quiescat. amen.

Huius honor mundi previs⁶⁾ est, homo, fexque secundi.

Hinc nox inde dies, hinc labor inde quies.

Ergo diem nocti, requiem prepone labori,

Usque vacando malis, invigilando bonis.

Nunc cinis, ante comes ego Dietpaldus⁷⁾: precor ores,

Arguor unde reus, solvat ut inde⁸⁾ deus.

Hoc, homo, sit cure, quod in aere, gurgite, rure

Omnia nata ruunt, omnia pretereunt.

Mundo sublati vivant ibi, posce, beati,

Qua sine nocte dies, qua sine fine quies.

Vos, quibus ingestus labor est, via, pondus et estus,

Me e patriam sperate levamen et umbram.

Petrus es, ecclesiam super hanc ego construo petram.

Paule, meum gentes nomen portabis ad omnes.

Vox et preco vias verbo parat alter Elias.

Agni primicie⁹⁾ comitantur eum sine fine,

Frontes inscripti de nomine patris et agni.

Paradisiaci fontes, animalia celi,

Dant oculos cordi, virtutes quatuor orbi.

1) Qualescūq, na verblasst. 2) Eberhard, Bischof von Augsburg 1029—1047. 3) petit, et nicht sicher. 4) Qui uita, ui ui unsicher (ob levita? W.). 5) carnis, i durch Wurmloch zerstört. 6) preuis, ui zweifelhaft. 7) Kann der bairische Graf sein, von dem Giesebrecht, Kaisergesch. 34, 61 spricht, vgl. Ann. August. a. 1059 (SS. III, 127). 8) unde Hs. 9) primiticie Hs.